

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran

انترناسیونال ۴۹۶

فصلنامه

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

hekmat.public-archive.net

منصور حکمت

جمعه ۲۵ اسفند ۱۳۹۱، ۱۵ مارس ۲۰۱۳ - ۱۴ صفحه

کنفرانس بین المللی هشت مارس
در فرانکفورت آلمان با موفقیت برگزار شد!

هشت مارس در ایران

سکینه ها و ملاله ها در
انتظارند!

سوسن صابری

صدای ما به گوش دنیا رسید!

مصاحبه با ملیکا آزادی یکی از اعضای سازمان
جوانان کمونیست که در "اعتراض عریان"
شرکت داشت.

سازمان جوانان کمونیست
و اعتراض عریان
روز ۲ مارس در استکهلم

هشت مارس و
برنامه های بسیار موفق در ایتالیا
از طرف کمیته ندا دی
با نمایش فیلم و سخنرانی،
با حضور مرسده قاضی
چهره معروف مقاومت در زندانهای
حکومت اسلامی
و کریستینا انونسیاتا
فعال مدافع حقوق زن از ایتالیا

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن

هشت مارس در ایران

شلا دانشفر

یکی از میدانهای شهر تهران جمعی از دختران و پسران جوان بصورت دسته های دو تا سه نفری به میان مردم رفتند و هشت مارس را تبریک گفتند. با آنان در مورد این روز سخن گفتند و با پخش شیرینی و شکلات در میان آنان این روز را گرامی داشتند.

- جمعی از دختران و جوانان

بر فعالیت متحد فعالین دفاع از حقوق زن و عرض اندام فعالین این عرصه مهم از اعتراضات اجتماعی تاکید نمودند. در آخر تراکتهایی از طرف برخی از شرکت کنندگان به صورت مصور بین جمع پخش شد و متن آن خوانده شد.

- گزارشی از تهران میگوید:

"روز هشت مارس بصورت جمعی

میشدند. زنان دستفروش در کنار خیابان از دیدن ما و شنیدن بحث های ما خوشحال میشدند. تا وقتی به مترو رسیدیم. در آنجا یکی از جمع ما با صدای بلند اعلام کرد که امروز ۸ مارس روز جهانی زن است و به همه تبریک گفت. مردم با خوشحالی تشکر میکردند و روحیه خوبی نشان میدادند. یکی از مردم

As soon as coming to power, the Islamic regime started attacking women. However, women fought back immediately. On 8th March 1979, only a few weeks after the regime came to power, tens of thousands of women came out in protest in Tehran, saying: 'We won't accept compulsory veiling'. 'We didn't make a revolution to go backwards'. [Tehran, March8, 1979]

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran

www.wpiran.org
www.cyoiran.org

یک شگرد معمول رژیم اسلامی بسیج نیرو و قوای سرکوبگر آن در مناسبت های مختلف در خیابانهاست. رژیم که از قبل میدانده که مردم در مناسبتهایی چون هشت مارس، اول مه و غیره به خیابان می آیند و در شرایط پر جنب و جوش جامعه هر تجمعی میتواند به اعتراضی گسترده تبدیل شود، در چنین مناسبتهای از قبل فضا را امنیتی میکند. فعالین و اکتیویست ها را احضار و تهدید میکند و نیروی خود را در شهرهای بزرگ و در اماکن اصلی مستقر میکند تا نگذارد اتفاقی روی بدهد. بویژه امروز که یک کابوس دائمی رژیم اسلامی انقلاب مردم است. یک کابوس دائمی آن "شورش گرسنگان" است. فریادش از اینکه حجاب ها کنار رفته و جوانان بیخدا شده اند، بالا گرفته است. در چنین شرایطی روزی مثل هشت مارس میتواند خطری برای حکومت باشد.

امسال این ترس و وحشت رژیم را در برخورد به هشت مارس نیز دیدیم. جمهوری اسلامی در تهران و در شهرهای بزرگ خود را آماده کرده بود. اما هشت مارس امسال توسط آزادیخواهان و برابری طلبان در تهران و شهرهای دیگر از جمله در شهرهای سنندج، اصفهان، شیراز، اهواز، مشهد، همدان، مریوان، بوکان، سقز و ... مردم در جمع ها و محافلشان هشت مارس را گرامی داشتند. گزارشات از این برنامه ها را در زیر میخوانید:

- روز جمعه هشت مارس در

مادرم با هم به خیابان شلوغی در شهر تهران رفتیم. تراکت پخش کردیم و بعد هم به کسانی که از جلوی مان عبور میکردند شکلات و شیرینی میدادیم. برایشان از هشت مارس میگفتیم و این روز را تبریک میگفتیم. عکس العمل ها جالب بود. خوشحال میشدند و تشکر میکردند. تعدادی که جوان هم بودند میگفتند بله ما از این روز خبر داشتیم و آنرا در تلویزیون شنیده بودیم و برای آنها که اطلاع نداشتند ما در مورد هشت مارس و مناسبت این روز بعنوان روز جهانی زن توضیح میدادیم و بعد از شنیدن از حرفهای ما استقبال میکردند. خلاصه به ۲۰۰ نفری شکلات دادیم و بدین شکل با مردم آن خیابان هشت مارس را گرامی داشتیم. همچنین به لیستی از شماره تلفن هایی که داشتیم با اس ام اس هشت مارس را تبریک گفتیم و فراخوان به گرامی داشت این روز دادیم. جمعی از دوستان ما در یکی از شهرهای دیگر نیز تراکت هشت مارس را پخش کردند و به مناسبت این روز به لیستی اس ام زدند و روز جهانی زن را تبریک گفتند.

- در تهران همچنین جمعی از دختران جوان دست به حجاب برگیران زدند و با شعار "نه به حجاب" هشت مارس را گرامی داشتند. انعکاس خوبی در محل داشت.

در گزارشات دیگری از پخش پوسترهای ویژه هشت مارس با شعارهای حجاب ها را برداریم، دیگر نمی پذیریم، نه به حجاب، نه به تبعیض جنسیتی و نه به بردگی جنسی در مناطق مختلف تهران از جمله تهران پارس، انقلاب، اطراف دانشگاه، ولیعصر، فاطمی و اسدابادی خبر داده شده است. همچنین از سوی گروههایی از زنان

حاضر در آنجا از ما خواست بیشتر در مورد هشت مارس صحبت کنیم و ما هم توضیح دادیم که هشت مارس روز جهانی زن است، اما اجازه نمیدهند که این روز در جامعه همه گیر شود تا زنان به فکر حقوق جهانی خود نیفتند. ما با دوستان دیگر در محلات دیگر نیز تماس گرفتیم و در محلاتی دیگر به همین سبک دوستان به میان مردم رفتند و هشت مارس را گرامی داشتند. ما همچنین از قبل تراکتهای بسیاری را به مناسبت هشت مارس پخش کردیم. و بصورت اس ام اس این روز را به لیست وسیعی تبریک گفتیم.

یک گزارش جالب دیگر از تهران است. دراین گزارش می خوانیم: "روز هشت مارس من و

بیرون آمدم و در گروه های دو نفره به مراکزی که مردم برای خرید جمع میشوند رفتیم. هر دوف نفر مسیری را انتخاب کردیم. ما در مسیر خیابان ۱۵ خرداد، گروهی در مسیر بازار مولوی و گروهی دیگر در مسیر پارک شهر به طرف صادقیه و گروهی نیز در مترو شروع به تبریک گفتن به مردم و پخش شکلات کردیم. عکس العمل مردم بسیار خوب بود. در گفتگو میدیدیم که تعداد زیادی از مناسبت این روز بیخبر بودند. برخی با شنیدن صحبت های ما بسیار خوشحال شده و از ما تشکر میکردند. از اینکه در روزهایی که بیشتر مردم در فقر و فلاکت به دنبال تهیه لوازم سال نو و غیره هستند و کسانی برای تبریک ۸ مارس اقدام کرده اند، شاد

کنفرانس بین المللی هشت مارس در فرانکفورت آلمان با موفقیت برگزار شد!

"بهار عربی، انقلاب زنانه، سکولاریسم، نه به شریعه"، عنوان کنفرانسی بود که با حضور شخصیت های سرشناس بین المللی در دانشگاه فرانکفورت در روز هشت مارس برگزار شد.

پایان دادن به خشونت بر زنان بعنوان يك معضل مهم سیاسی حرف زد و راه نشان داد. او از تجربه زندگی خود در کردستان عراق و از اینکه همواره در جنگ زندگی کرده و با معضلات متعدد دست و پنجه نرم کرده حرف زد و گفت در طول جنگ و معضلات این چنینی نیز زنان قربانی شده و حقوق انسانی آنها زیر پا له میشود. او خواهان مبارزه فعالانه تر و همبستگی جهانی مبارزات زنان شد.

سخنران بعدی نجلا کله ک بود. يك زن سرشناس و فعال در دفاع از حقوق زنان در کشور آلمان. نجلا از ترکیه و سالها است که ساکن آلمان است، او جامعه شناسی تحصیل کرده و چندین سال در "کنفرانس اسلام" که از سوی دولت آلمان سازمان یافته عضو بود و سپس بدلیل درگیر شدن با نمایندگان سازمانهای اسلامی در این کنفرانس این نشست را ترک کرد. نجلا چندین کتاب در مورد مشکلات زنان نوشته و آخرین آن بعد از سفری چند ماهه به مصر بود با عنوان "حریت یعنی آزادی!" نجلا در این کنفرانس بخشی از کتاب خود را خواند. او گفت که مذهب و اسلام و شریعه در مصر با رفتن مبارك شروع نشده است. اسلام همیشه در مصر حضور داشته و موقعیت زنان را تحت تاثیر قرار داده است. اسلام و شریعه در قانون اساسی قبلی کشور مصر بوده و حقوق زنان اساسا در

دادگاه اجازه خروج از کشور هند را ندارد. به او گفته بودند اگر بخواهد از هند خارج شود، امکان دستگیری او وجود دارد و باید منتظر دادگاه باشد.

تسلیمه در پیام خود گفته بود: يك بینادگرای اسلامی ظاهرا از من شکایت کرده و به من اجازه خروج از کشور ندادند، ولی من در کنار مبارزات شما زنان از ایران هستم. مبارزاتی که با يك هدف انجام میگیرد و ما زنان از بنگلادش و هند و دیگر نقاط دنیا با هم برای رسیدن به آزادی و برابری مبارزه میکنیم. من و شما زنان از ایران با وجود اینکه زبان مشترک نداریم و از کشورهای مختلفی هستیم، ولی هر گاه که در کنار شما هستم، احساس میکنم در کنار خواهران خود هستم و خود را در مبارزه و فعالیتهای شما شریک و سهیم میدانم. برای شما آرزوی کنفرانس موفقی را دارم.

اولین سخنران کنفرانس هوزان محمود بود. هوزان فعال سرشناس از کردستان عراق است. او که در بیوگرافی اش نیز اشاره شده بود در کنفرانس های بین المللی زیادی شرکت کرده و مقالات متعددی در مورد نقض حقوق انسانی زنان در کردستان و عراق نوشته و مقالاتش بارها در ایندپندنت و یا گاردین و رسانه های متعدد دیگری چاپ شده است. هوزان که از يك کنفرانس دیگر به فرانکفورت آمده بود، گفت که معضل زنان يك مشکل بین المللی و در عین حال يك معضل سیاسی است. باید در مورد علت این معضلات و راه حل

گرفت. او گفت که انتقاد از همه مذاهب و اسلام جزئی از این مسئله است و همه مذاهب ضد زن هستند و نه فقط اسلام. نوال گفت من و نودین کامیل را در کنار خود بدانید. نودین سخنگوی سازمانی است که نوال السعداوی در راس آن است به اسم اتحادیه زنان مصر که قرار بود در کنفرانس فرانکفورت باشد ولی بدلیل عدم دریافت ویزا از آلمان اجازه سفر به این کنفرانس را دریافت نکرد.

پس از نوال السعداوی، پیام تسلیمه نسرين به کنفرانس توسط پتی دبونیتا قرائت شد. تسلیمه نسرين سخنران این کنفرانس بود و در جریان خروج از کشور هند که اکنون ساکن آنجا است، متوجه شد که ممنوع الخروج است. این مشکل از طرف وکلای تسلیمه مورد پیگیری قرار گرفته و متوجه شده اند که يك افراطی مسلمان از او بدلیل "توهین به اسلام و خدا" شکایت کرده و او تا برگزاری

و هند و افغانستان زینت بخش سالن بود.

کنفرانس را نازنین برومند با يك سخنرانی کوتاه آغاز کرد. او گرداننده کنفرانس بود و در طول چند چهار ساعت برگزاری کنفرانس سخنرانان را معرفی میکرد و در پایان نیز قسمت سوال و جواب با حاضرین را پیش برد. پتی دبونیتا مترجم سخنرانیه و پیام ها از انگلیسی به آلمانی بود.

در ابتدای برنامه بعد از نمایش فیلم کوتاه يك میلیارد اعتراض به زن ستیزی و خشونت بر علیه زنان، پیام تصویری نوال السعداوی شخصیت سرشناس جهانی از مصر پخش شد. نوال در این پیام گفت: اگر چه نمیتوانم در کنار شما در فرانکفورت آلمان باشم، برای شما آرزوی کنفرانسی موفقی را میکنم. ما در مورد مسئله زنان در دنیا حرف میزنیم و در بررسی این معضل باید همه فاکتورها و مشکلات را در نظر

جمعیتی بیش از دویست نفر در روز هشت مارس، روز جهانی زن، از ساعت چهار بعد از ظهر شاهد سخنرانی های پرشور زنانی بود که در دنیا نامی دارند و بیوگرافی هر يك از آنها که قبل از سخنرانی شان خوانده میشد، موجی از احترام و ابراز احساسات را در بین حاضرین دامن میزد.

کنفرانس در فاصله زمانی کمتر از دو ماه سازمان یافته بود و کار فشرده يك تیم مجرب سازماندهی را پشت سر خود داشت. سالنی بسیار زیبا و آراسته با گلهای رنگارنگ، احساسات تیم سازمانده را نشان میداد که با رنگ و گل و شادی هر آنچه در توان داشتند بکار برده بودند تا کنفرانسی موفق با محیطی زیبا و جذاب را سازمان دهند. يك نمایشگاه عکس از مبارزات زنان در سراسر جهان از انقلاب مصر و مبارزات زنان در تونس تا مبارزات زنان در ایران و پاکستان

ادامه صفحه ۷

نه به مذهب، نه به آپارتاید جنسی

هشت مارس و برنامه های بسیار موفق در ایتالیا از طرف کمیته ندا دی با نمایش فیلم و سخنرانی، با حضور مرسده قانیدی چهره معروف مقاومت در زندانهای حکومت اسلامی و کریستینا انونسیاتا فعال مدافع حقوق زن از ایتالیا

انسانی دفاع کرد. برنامه های هشت مارس ایتالیا که به دعوت کمیته ندا دی و با زحمات فراوان طاهر جعفرزاده و همکاران او تهیه دیده شده بود شامل این ها بود: روز ۷ مارس در کتابخانه شهر مرسده قانیدی و طاهر جعفرزاده و کریستینا انونسیاتا با دو روزنامه محلی مصاحبه انجام دادند که در روز نامه های اینترنتی هم انعکاس داشت.

همان روز ۱۰ دقیقه مرسده با یک شبکه تلویزیونی به اسم "پی ان باکس" در مورد حقوق زنان و اسلام صحبت کرد، شبکه تلویزیونی سرشناسی که از این طریق کوشید در مورد حقوق زنان و اسلام افشاگری کند.

در روز ۸ مارس فیلم دوچرخه سبز در تئاتر شهر نشان داده شد که بیش از ۵۰۰ نفر دانش آموزان در آن جلسه شرکت داشتند. بعد از فیلم مرسده و کریستینا در مورد مقاومت در زندانهای ایران و مبارزات زنان و دختران جوان صحبت کردند.

بعد در مورد حقوق زن و اسلام بحث و گفتگو شد که به مدت یک ساعت طول کشید.

عصر همان روز در سینما "زرو" در شهر پردونونه دوباره فیلم دوچرخه سبز به نمایش در آمد. همه سینما پر بود، تعدادی هم با اینکه بلیط داشتند نتوانستند شرکت کنند. سوال در مورد اینکه چرا زنان نمیتوانند دوچرخه سواری کنند و درباره موقعیت زن و اسلام صحبت شد. مرسده قانیدی و کریستینا در این برنامه از مبارزات زنان ایران از روز به قدرت رسیدن حکومت اسلامی تا به امروز صحبت کردند.

۹ مارس فیلم دو چرخه سبز دوباره در همان سینما نمایش داده و بیش از ۵۰۰ نفر آمده بودند. یکی از سورهایی که همه جا از سخنرانان می پرسیدند در مورد بهار عرب و موقعیت زنان و این انقلابات بود و اینکه آیا این مبارزات نتیجه دارد و به پیروزی خواهند رسید یا نه؟

مرسده قانیدی و کریستینا انونسیاتا از مبارزات زنان مصر و تونس صحبت کردند و گفتند آنها تجربه زنان در ایران را دارند و کو تاه نمی آیند.

از مرسده بدلیل اینکه هشت سال در زندان بود و خاطرات جالبی از این دوران مطرح میکرد، بعد از شنیدن داستان زندگیش در مورد زندگی شخصی او سوال میکردند. سورهایی جالبی از جمله آیا خسته نشده است؟ و او میگفت چرا خسته نشده. و آیا مذهب دارد یا نه؟ آیا در خانواده اش تربیت اسلامی شده یا نه؟ در خیلی از موارد پاسخهای مرسده باعث میشد برایش دست بزنند.

یکی از دانش آموزان به مرسده گفت خیلی خوشحالم که حرفهای شما را شنیدم چون ما از کشورهای دیگر اطلاعات کمی

داریم. در ضمن شما خیلی زن قوی هستید از شما یاد گرفتیم که ما می توانیم خیلی کارهای زیادی بکنیم. چندین روزنامه در این سه روز با مرسده و طاهر جعفرزاده مصاحبه کردند که گزارش آنها را بعدا به اطلاع خواهیم رساند.

روز دوشنبه صبح مرسده قانیدی با طاهر جعفرزاده در یک برنامه زنده در تلویزیون سراسری ایتالیا به اسم "کانال ایتالیا" شرکت کرد.

این برنامه ها که با استقبال مردم روبرو شد یکبار دیگر همبستگی مبارزاتی مردم و زنان را نشان داد.

کمیته ندا دی
۱۲ مارس ۲۰۱۳

مرسده قانیدی هشت سال زندانی سیاسی بوده و سه نفر از اعضای خانواده اش در سال شصت تیرباران شده اند. او در زندانهای اوین قزل حصار و کمیته مشترک بوده و شکنجه و اعدام و جنایات حکومت اسلامی را از نزدیک دیده و تجربه کرده است. او به همراه کریستینا انونسیاتا فعال مدافع حقوق انسانی از سازمان "حقوق بشر در ایران" از سی سال جنایات حکومت اسلامی حرف زدند و مردم مهربان ایتالیا به حرفهای این دو فعال مدافع حقوق انسانی گوش داده و به همراه آنها اعلام کردند که از مبارزات زنان در ایران دفاع میکنند.

این بار ایتالیا قلب بزرگ خود را به زنان در ایران و مبارزات زنان در کشورهای اسلام زده نشان داد. سه روز تمام در چندین شهر ایتالیا صدها نفر به تماشای فیلم دوچرخه سبز نشستند. فیلمی از یک کارگردان عربستان سعودی که نشان میدهد چگونه حتی دوچرخه سواری برای کودکان دختر و زنان در این کشور ممنوع است. چرا که در عربستان نیز قوانین اسلامی حاکم است. مردم ایتالیا دیدند که چگونه به دلیل مذهب اسلام و

سکینه ها و ملاله ها در انتظارند!

سوسن صابری

روز جمعه ۸ مارس است. حزب کمونیست کارگری در گوتنبرگ بمناسبت این روز، روز جهانی زن فراخوان داده و من راهی محل آکسیون هستم. از پنجره اتوبوس مردم رهگذر را نگاه می کنم و از خود می پرسم آیا اینها می دانند که همین ساعت در هند دارد به چند زن تجاوز میشود؟ آیا می دانند که در ایران همین ساعت در خیابانی کله اوباش رژیم مشغول حمله به زنان و توهین و تحقیر آنانند؟ آیا می دانند که در همین ساعت در همین شهر گوتنبرگ

چندین زن سوئدی و مهاجر کتک خورده و تهدید به مرگ میشوند؟ آیا می دانند که سکینه آشتیانی همچنان در زندان است؟ و آیا می دانند که میلیونها زن در سراسر دنیا در همین ساعت این روز را فرصتی برای بلند کردن فریادشان به بردگی جنسی دانسته و به خیابانها میریزند و علیرغم تلاش سرمایه داری و حکومتهاشان که میخواهند این روز را از محتوای مبارزاتی اش خالی کرده و ۸ مارس را به روز گل دادن به زنان تقلیل دهند، این روز همچنان روز اعتراض است؟

به محل آکسیون نزدیک میشوم و ته دلم به سازمانهای زنان فمینیستی اروپا و همین سوئد بد و بیراه می گویم. فمینیسم عقیمی که تاریخ مصرفش گذشته و نه تنها پاسخی به مسئله زن ندارد، بلکه مانع پیشروی مبارزات برابری طلبانه زنان نیز هست. فمینیسمی که در مقابل جنایات اسلام سیاسی

و جریانات مرتجع علیه زنان سکوت می کند. فمینیسمی که در همین سوئد در مقابل خشونت بر زنان و قتلهای ناموسی چشمانش را بست و اعلام کرد که این امر ما نیست و نمیتوانیم بجای "دیگران" مبارزه کنیم.

دیگر به محل آکسیون رسیده ام. نمایشگاه عکس بزرگی با عکسهایی از اعتراضات زنان در هند و ایران و کشورهای اروپایی تا چهره معصوم ملاله پاکستانی، از اعتراضات برهنه گروه فم و علیا ماجده المهدی علیه تبعیض و مذهب تا اعتراضات باشکوه زنان مصری. چندین باندربول علیه آپارتاید جنسی، علیه حکومت مذهبی و با خواست سرنگونی جمهوری اسلامی توجه عابریں را جلب می کند. ترانه ای که میلیونها زن در سراسر دنیا در روز ۱۴ فوریه امسال با آن همراهی کرده و رقصیدند در محل آکسیون پخش میشود. پخش ترانه قدیمی

جنبش زنان سوئد "ما میتوانیم، ما میخواستیم، ما جرئت می کنیم" در آکسیون یک حزب کمونیستی از ایران، نشان کوچکی از جهانی بودن امر زنان دارد و توجه رهگذران سوئدی را جلب می کند. کم کم به تعداد شرکت کنندگان اضافه میشود. اطلاعاتیه ها بین مردم پخش میشوند. جمعی از زنان شرکت کننده در آکسیون همراه با ترانه روز ۱۴ فوریه می رقصند تا همبستگی خود را با اعتراض میلیونی زنان علیه خشونت اعلام کنند. زن افغانستانی محجبه ای که طی سخنرانی کوتاهی دردهای عمیقی زنان در افغانستان را بزبان آورد و جوانی سوئدی نیز به این جمع میپیوندند.

پس از پایان آکسیون کل این جمع به راهپیمایی سنتی ۸ مارس میپیوندند. در مسیر راهپیمایی با شرکت بیش از دو هزار نفر شعارهایی تکرار میشود. از خواست ۶ ساعت کار در روز تا همبستگی با زنان در سراسر جهان و شعار قدیمی "دیگر تحمل نمی کنیم، تمامی حقوق و نیمه قدرت

را میخواهیم". روی باندربول اصلی که در جلوی صف راهپیمایی حمل میشود، شعار فمینیستی "من صاحب بدن خودم هستم" نوشته شده است. در انتهای راهپیمایی یک نفر سخنرانی می کند و از طرف کمیته برگزارکننده، کمیته ۸ مارس قطعنامه ای که مفادش خواسته های کلی است و به قیای کسی بر نمی خورد، خوانده میشود. هرساله در این قسمت سرودهایی که عمدتاً رنگ و بوی فمینیستی دارند خوانده میشود. امسال ترانه ها متفاوت است. یکی از سرودها که مورد استقبال زیاد جمعیت هم قرار گرفت، ترانه قدیمی "ما سوسیالیست هستیم" بود. آیا میشود خوانده شدن این ترانه را به فال نیک گرفت و امیدوار بود که جنبش زنان در سوئد میخواهد از خواب فمینیستی اش بیدار شود و یا اینکه باید منتظر بود تا اعتراضات زنان در مصر و تونس و ایران و هند و افغانستان، جنبش زنان در سوئد را نیز بحرکت در آورد.

سکینه ها و ملاله ها در انتظارند.

در حاشیه کنفرانس ۸ مارس در فرانکفورت، استقبال مردم و سکوت رسانه‌ها

نازنین برومند

روز ۸ مارس ۲۰۱۳ يك روز فراموش نشدنی برای من بود و و یاد این روز پرشور و مهم همیشه در خاطرم خواهد ماند.

حدود اواخر ماه ژانویه بود که تصمیم گرفتیم برای ۸ مارس يك کار بزرگ انجام بدهیم. قبل از آن صحبت کرده بودیم که امسال مناسبتر است يك کنفرانس برگزار کنیم. اما تا آن موقع هنوز نمی‌دانستیم که چه‌جور کنفرانسی باید باشد. موضوع کلی روز زن بود. اما مشخصاً امسال روی کدام مسئله باید انگشت گذاشت؟ جواب به این سوال خیلی سخت نبود. بلافاصله این عبارات در مغزمان تکرار میشد؛ جنبش علیه خشونت و تجاوز به زنان در هند، نقش زنان در انقلابات مصر و تونس، علیا ماجد المهدی، جنبش برهنگی که فعالین شجاع فتن در کشورهای مختلف به راه انداخته اند، ندا آقا سلطان و مقاومت ۳۳ ساله زنان علیه جمهوری اسلامی و بالاخره حرکت باشکوه در روز ۱۴ فوریه "يك ميلیارد علیه خشونت به زنان". همه اینها نشانه شروع يك فاز جدیدی از جنبش زنان علیه تبعیض و خشونت، علیه مذهب و شریعه است. این باید موضوع کنفرانس ما می‌بود. ما وظیفه داشتیم که ابعاد این جنبش نوین زنان که تابو میشکند و بدون اما و چرا هر نوع دست اندازی به حقوق زنان را جلوی انتظار عمومی می‌گیرد و علیه آن اعتراض می‌کند، در کنفرانس منعکس

عکس که خوشبختانه از طرف سازمان جوانان کمونیست حزب کمونیست کارگری تهیه شد، تدارکات شبانه روزی در محل، تهیه دستگاه صوتی و پروژکتور تا غذا و نوشابه و... همه این کارها با تب و تاب و شور و هیجان و مانند هر کار بزرگ دیگری نظیر این با بالا و پائین‌هایی که ادم را يك لحظه می‌خواست از پا بیندازد اما دوباره بلند میکرد و نیرو برای ادامه کار میداد.

بعد از سه هفته دوندگی و جلسات شبانه بعد از کار روزانه، کارها تا حدودی ردیف شده بود اما هنوز بعضی از کارها هم مانده بود. مهمتر از همه وضعیت نامشخص دو نفر از سخنرانان ما از کشورهای مصر و هند بودند. مینا احدی که شخصا نوال ال سعداوی را میشناسد او را به کنفرانس دعوت کرده بود اما نوال هنوز جواب قطعی نداده بود و از تسلیمه نسرين به غیر از جواب مثبت نیز هیچ خبر دیگری نداشتیم. این بزرگترین نگرانی ما بود. بالاخره بعد از چند روز نوال جواب داد که نمی‌تواند به خاطر وضعیت جسمی سفر کند و به جای خود دختری جوان و فعال حقوق زنان را به ما معرفی کرد. نادین جمیل قرار بود که از مصر به کنفرانس ما بیاید. نام او را با خوشحالی به سیاوش مدرسی که طرح پوستر را با ابتکار خودش درست کرده بود، دادیم تا در پوستر کنفرانس به عنوان سخنران درج و بیوگرافی او را نیز همراه با بیوگرافی دیگر مهمانان سخنران به زبان آلمانی و فارسی منتشر کرده و وسیعاً پخش کردیم. اما این تازه اول کار بود. برای نادین باید دعوت‌نامه رسمی میفرستادیم تا او بتواند تقاضای ویزا کند. متأسفانه بعد از ۱۰ روز

دوندگی، نامه نگاری و تلفن کاری با سفارت آلمان در قاهره تا آخرین لحظه، اما نادین موفق به گرفتن ویزا به موقع نشد. این موضوع ما را خیلی پیکر کرد. مینا فوری اقدام کرد تا بلکه نوال بتواند پیامی به کنفرانس بفرستد. با کمک و پیگیری پتی از دوستانمان در انگلیس خوشبختانه درست يك شب قبل از شروع کنفرانس این پیام ویدئویی به دست ما رسید.

از تسلیمه هم هنوز با وجود چند فرستادن ایمیل خبری نبود. مینا میگفت این عادی نیست و حتماً مشکلی وجود دارد. مریم نمازی بالاخره موفق شد با تسلیمه تماس بگیرد. کاشف به عمل آمد که تسلیمه بعد از اقدام برای سفر به آلمان ادارات آنجا به او گفته اند که اجازه خروج از هند را ندارد و شخصی از دست او به خاطر "توهین به اسلام" شکایت کرده و دادگاه نیز خروج او را از هند ممنوع کرده است. این نیز يك خبر بسیار ناراحت کننده یی برای همه ما بود. نیامدن نوال به خاطر سن بالا و وضعیت جسمی قابل فهم بود اما اینکه تسلیمه دقیقاً به خاطر چیزی که ما برایش کنفرانس گذاشتیم، یعنی "نه به شریعه" نمی‌تواند به کنفرانس بیاید خیلی دردناک بود. تسلیمه نیز قول داد که پیامی به کنفرانس بفرستد. پیام زیبا، گرم و صمیمی تسلیمه نیز يك شب قبل از کنفرانس به دست ما رسید که آن را به آلمانی ترجمه کردیم.

بقیه کارها نیز روزهای آخر بدون وقفه پیش رفت و بالاخره روز ۸ مارس فرا رسید. من آن روز را از قبل مرخصی گرفته بودم. باید چند ساعت زودتر در محل کنفرانس می‌بودم تا بعضی از کارها را با بقیه دوستانم ردیف می‌کردم. من مسئولیت مجری و گرداننده کنفرانس را به عهده داشتم. هفته آخر خیلی کم خوابیده بودم هم به خاطر کارهایی که باید انجام میشد، روند جلسه تا شب آخر هنوز دقیق نشده بود و کمی هم

دلنگرانی که آیا همه چیز آنطور که همه ما انتظار داریم پیش رفت یا نه.

صبح زود از خانه زدم بیرون و به محض اینکه سوار قطار شدم دفتر و دستکم را در آوردم، متن‌های مختلفی که باید اول، در حین جلسه و در آخر جلسه می‌گفتم را مرور کردم. چهار ساعت وقت داشتم و این خوب بود که کمی افکارم را متمرکز کنم. به محض رسیدن به فرانکفورت با تاکسی خودم را به دانشگاه، محل برگزاری کنفرانس رساندم. شهناز و محمد امین کمانگر و دوستان دیگر سخت مشغول کار بودند. سالن بزرگ بود و میز و صندلیها چیده شده بود. میز سخنرانان با گل‌های قشنگی جلوی سالن تزیین شده بود. زود بود و هنوز از مهمانان خبر نبود. احمد رحمانی را که از کلن آمده بود و با هم آنجا قرار داشتیم پیدا کردم و مشغول ردیف کردن ویدئو ها، پیام‌ها و اسلاید شوهای برنامه شدیم. احمد مسئول گذاشتن ویدئو کلیپ‌های مربوط به هر سخنران بود. بالاخره همه امور فنی انجام شد و اسلاید شو نمایشگاهی را که سازمان جوانان تهیه کرده بود، با موزیک متن آرام راه انداختیم تا مهمانان از راه برسند. نیم ساعت به شروع جلسه تعدادی از مهمانان آمدند و بعد از مدتی سالن تقریباً پر شده بود. بیشتر مهمانان آلمانی بودند. یا حداقل نیم از آنها، دقیقاً نمیدانم. سخنرانان مهمان نیز از راه رسیدند. آنها با مینا احدی و مریم نمازی در محلی قبلاً همدیگر را ملاقات کرده بودند تا کنفرانس شروع شود.

صندلیها نسبتاً پر شده بود. سخنرانان پشت میز هر کدام در جایی که برای آنها تعیین شده بود نشستند. برنامه را با ویدئوی معروف "يك ميلیارد علیه خشونت" شروع کردیم. سالن تاریک شد. بعد از آن من خوش آمد گویی

کنفرانس بین المللی هشت مارس در فرانکفورت آلمان با موفقیت برگزار شد!

از صفحه ۳

آن دوره نیز بر اساس شریعت اسلام تعریف می‌شده است. پس امروز با آمدن مرسی و مطرح بودن موضوع اسلام، باید توجه کرد که برای رسیدن به آزادی زنان در مصر باید با اسلام بعنوان قانون و بعنوان فرهنگ و سنت دیرینه مقابله کرد و از این طریق به آزادی رسید.

در فاصله سخنرانی‌ها ویدئوکلیپ‌هایی از مبارزات زنان پخش می‌شد. سخنران بعدی کنفرانس مریم نمازی بود. قبل از سخنرانی مریم ویدئو کلیپ کوتاهی از اعتراض زنان در استکهلم سوئد نشان داده شد. کمونیست‌های جوان ایرانی از سازمان جوانان حزب کمونیست کارگری ایران و به مناسبت هشت مارس با تن برهنه علیه حجاب اسلامی اعتراض می‌کردند و این حرکت در سطح بین المللی انعکاس بسیار گسترده‌ای داشته، در کنفرانس نمایش داده شد.

مریم نمازی یک چهره سرشناس بین المللی در نقد بدون لکنت زبان اسلام و جنبش اسلامی است. او در رأس نهادی است به اسم یک قانون برای همه و همچنین مسئول نهاد اکس مسلم در انگلستان است. در بیوگرافی او که برای حاضرین در کنفرانس قرائت شد، مریم نمازی را چهره سرشناس بین المللی در دفاع از حقوق زنان و در نقد اسلام معرفی کرده بودند و اینکه او جوایزی بدلیل این فعالیت‌های درخشان دریافت کرده و سکولاریست سال بوده است.

مریم در سخنرانی خود به زبان انگلیسی که با نشان دادن تصاویری همراه بود، گفت: ما باید ببینیم که در دنیا و در همه جا علیه نابرابری و خشونت مبارزه وجود دارد، بعد از چندین دهه تروریسم اسلامی و میلیتاریسم

دولتهای اروپایی و دولت آمریکا و لجام گسیختگی بازار آزاد و همچنین نسبیت فرهنگی و عقبگرد از جهانشمولی حقوق انسانی، یک دوره جدید دارد شروع می‌شود، دوره مبارزه و مقاومت و اعتراضات میلیونی، دوره پیشروی در دفاع از حقوق و حرمت انسانی، و سوال اینست که آیا سکولارها در دنیای غرب و مدافعین حقوق زنان برای این دوره جدید و این دنیای جدید آماده هستند تا همبستگی واقعی خود را نشان دهند. سخنرانی مریم بارها با تشویق جمعیت همراه بود و مورد استقبال قرار گرفت.

قبل از سخنرانی مریم نمازی نازنین برومند با دادن توضیحاتی در مورد مخارج این کنفرانس از حاضرین خواست کمک مالی کنند و حاضرین حدود ۵۰۰ یورو کمک مال کردند.

بعد از سخنرانی مریم نمازی اعلام تنفس شد و بعد از آن برنامه با سخنرانی زانا رمدانی از گروه فمن ادامه یافت. زانا از مقدونیه هست و از یک پدر و مادر مسلمان، اکنون ساکن آلمان است و از موسسین گروه فمن در این کشور است. او بارها در برنامه های متعدد گروه فمن حضور داشته است. او در سخنرانی خود گفت که باید تابوها را کنار گذاشت، تا کنون تن زنان اساسا بعنوان یک وسیله و یا کالا در تبلیغات و غیره مورد استفاده بوده اکنون ما در گروه فمن سعی می‌کنیم از تن خودمان اعاده حیثیت کنیم و استفاده کنیم و اعلام کنیم نه به خشونت و سکسیسم و نابرابری. این یک جنبش جهانی است و زنان اعلام می‌کنند انسان برابر با مردان هستند و نه یک کالا و یک وسیله سوء استفاده جنسی. او گفت که باید بر علیه همه نوع نابرابری بود و علیه مذاهب و یا جنبش‌هایی

که حقوق زنان را پایمال می‌کنند در هر جای دنیا اعتراض کرد. سخنرانی زانا و صراحت او در نقد نابرابری مورد استقبال جمع قرار گرفت. قبل از سخنرانی زانا ویدئو کلیپ کوتاهی از فعالیتهای گروه فمن پخش شد.

بعد از زانا رمدانی مینا احدی سخنرانی کرد. قبل از آغاز سخنرانی مینا، ویدئویی از مبارزات زنان در ایران و بیش از سه دهه مقاومت و مبارزه زنان علیه حجاب اسلامی در این ویدئو نشان داده شد. سپس نازنین برومند مینا را معرفی کرد. چهره سرشناس علیه اعدام و سنگسار، یک سازمان دهنده موفق کمپین ها و بویژه آخرین و موفق ترین کمپین علیه سنگسار یعنی کمپین نجات سکینه محمدی آشتیانی. او موسس نهاد بین المللی علیه اعدام و سنگسار و همچنین سازمان اکس مسلم بود.

مینا احدی در سخنرانی خود به چند دهه مبارزه زنان در ایران علیه حکومت اسلامی اشاره کرد و در این مورد که جنبش اسلامی زنان را در ایران و افغانستان و کشورهای اسلام زده مورد حمله و حشیانه قرار داد حرف زده و گفت سوال این است که دنیا چگونه به این وحشیگری عکس العمل نشان داد. مینا به نقد سیاست دولتها و یا بسیاری از فمینیست ها و روشنفکران غربی پرداخت و گفت: ما در دنیایی زندگی کردیم که مه آلود بود و به ما می‌گفتند سنگسار فرهنگ شما است و ایران کشور اسلامی است و فرهنگ مردم این است. ما زنان سی و چهار سال علیه حکومت فاشیست اسلامی و علیه نسبیت فرهنگی و این تئورانس با فاشیسم اسلامی جنگیدیم. مبارزات ما علیه تهدید به مرگ و فتوای جنبش اسلامی و مقاومت و ایستادگی ما حتی باعث شد که کسانی

همچون سلمان رشدی که بدلیل فتوای اسلامیها بیست سال مخفی شده بود، علنی تر شده و در مقابل این جنبش انسان کش و کثیف علنی تر مبارزه کند. مینا احدی در پایان اعلام کرد که خواهان تشکیل یک ائتلاف جهانی علیه شریعه است.

بعد از مینا احدی نماینده ای از حزب چپ آلمان بعنوان سخنران مهمان در پشت میکروفون قرار گرفت و سخنرانی کرد. ساینه لایدیگ نماینده پارلمان آلمان از استان هسن است او سی سال است که علیه خشونت بر علیه زنان مبارزه میکند و در کنفرانس هم در مورد جنبش جهانی زنان و ضرورت همبستگی جهانی حرف زد. ساینه لایدیگ گفت بسیار خوشوقتم که امروز در کنار شما هستم. ما باید برای پایان دادن به خشونت جنسی همکاری کنیم و باید به این نابرابری نقطه پایان بگذاریم.

پس از این سخنرانی حاضرین در پاتل یعنی نجلا کله ک، زانا رمدانی، مریم نمازی، هوزان محمود و مینا احدی در یک گفتگو با حاضرین شرکت کرده و به سوالات پاسخ دادند. در این قسمت درعین حال بصیر نصیبی چهره سرشناس ضد جمهوری اسلامی و فیلمساز و مسئول نهاد سینمای آزاد در یک صحبت کوتاه از برگزاری چنین کنفرانسهایی استقبال کرده و از سازماندهندگان این کنفرانس موفق قدردانی کرد. از طرف سازمان دهندگان مینا احدی از حضور شخصیت های سرشناس علیه جمهوری اسلامی در این کنفرانس تشکر کرد و از اینکه بصیر نصیبی در این جمع است و به پاس سالیان سال مبارزه سرسخانه او بر علیه جمهوری اسلامی ایران بیا خاست.

در بخش پایانی کنفرانس نازنین برومند در مورد اینکه این کنفرانس در فاصله کوتاهی سازمان یافته و یک جمع بزرگ بویژه از شهر فرانکفورت این برنامه

را سازمان داده اند، اعلام کرد که دسته گلی به شهناز مرتب سازمان دهنده این کنفرانس می‌دهیم که هدف ما نشان دادن احترام ما به همه کسانی است که شبانه روز تلاش کردند و این کنفرانس بزرگ را سازمان دادند.

شهناز مرتب در این قسمت در پشت میکروفون قرار گرفت و طی سخنان کوتاهی گفت: ما با علاقه این کنفرانس را سازمان دادیم و با این نوع کنفرانس ها می‌خواهیم بگوییم علیه جنبش اسلامی و اسلام سیاسی مبارزه می‌کنیم و در عین حال علیه هر نوع راسیسم و خارجی ستیزی. او از حضور همگان در این کنفرانس تشکر کرد.

در طول کنفرانس یک تیم از تلویزیون کانال جدید با حاضرین به زبان فارسی و آلمانی مصاحبه میکرد و یک تیم از فیلمبرداران و عکاسان از برنامه عکس و فیلم تهیه می‌کردند. فیلم های این کنفرانس بتدریج منتشر خواهد شد.

در پایان کنفرانس، جشن و پایکوبی شروع شد و در ساعت ۱۰ شب در حالیکه همه از برگزاری سازماندهی و مضمون بسیار جالب سخنرانیها راضی بودند پایان یافت.

در اینجا یکبار دیگر از حضور همه سخنرانان و حاضرین در این کنفرانس تشکر می‌کنیم و در عین حال از تک تک دوستانی که برای برگزاری سازمان یافته و حرفه ای این کنفرانس مهم زحمت زیادی کشیدند، صمیمانه قدردانی می‌کنیم.

شورای مرکزی اکس مسلم علیه تبعیض (سازمان دفاع از حقوق زن) ۱۰ مارس ۲۰۱۳ (۲۰ اسفند ۱۳۹۱)

در لینک زیر میتوانید عکس های کنفرانس را مشاهده کنید
<http://www.exmuslime.com/Gallery>

صدای ما به گوش دنیا رسید!

مصاحبه با ملیکا آزادی یکی از اعضای سازمان جوانان کمونیست که در روز ۲ مارس در "اعتراض عریان" شرکت داشت.

انترناسیونال: چه چیزی موجب شد که تصمیم به انجام "اعتراض عریان" بگیرید؟

ملیکا آزادی: اعتراض به سبک نیمه عریان و عریان شدن در این دوره جدید، از گروه فمَن در اوکراین دو سال پیش و علیا ماجده المهدی سال قبل شروع شد. برهنگی علیا ماجده المهدی در قلب مصر در ادامه انقلابی عظیم در این کشور بود و یک نه بزرگ به قوانین اسلامی، مذهب و هر ارتجاعی بود و نیز عریان شدن گروه فمَن در اعتراض به همه قوانینی است که زن را محصور، ملک و برده یک شخص حقیقی یا حقوقی میکند و حتی فراتر از آن علیه کل وضعیت موجود است. اعتراض عریان ما هم در همین چارچوب بوده. این یک سبک اعتراض است. ما معتقدیم زن و مرد و کلا انسانها باهم برابرند. مهم نیست چه رنگ پوستی، چه جنسیتی و چه عقایدی داشته باشند، مهم این است که انسانها باید با هم برابر باشند و این صرفا در حد حرف و عقیده نیست، بلکه خواسته ای دیرینه است که از طرف یک جنبش عظیم مطرح میشود. برای رسیدن به مطالبات باید دست به انجام کاری زد و ما به هر سبکی که بدانیم تاثیر گذار است، پای عمل آن می رویم.

با اعتراض عریان ما نه تنها تابوی مالکیت بر بدن زن را شکستیم و به قوانین مذهبی، مردسالار و ارتجاعی اعتراض کردیم بلکه هدف اصلی ما پیامی است که به دنیا می دهیم در مورد قوانینی که در ایران تحت

حاکمیت جمهوری اسلامی و کشورهای اسلامزده حاکم است و نیز در همه جای دنیا که نیروهای مذهبی سعی در پیاده کردن آن دارند. ما صدای اعتراض به فرودستی و زن ستیزی در ایران هستیم که توسط حکومت و با قوانین رسمی در حال اجراست. چرا که فرودستی و بیحقوقی زن در ایران فراتر از اینکه گسترده و شدید است، بلکه امری رسمی، قانونی و دولتی است. زنان در ایران رسماً و قانوناً از بسیاری از ابتدائی ترین حقوق انسانی شان، از تحصیل و تفریح و ورزش و

عید نوروز تاکید کرد. چرا که بهار یک اسم زنانه است. واما نکته اینجاست که همه این بی حقوقیها با اسلام و قوانین مذهبی توجیه میشود و حجاب، پرچم این بی حقوقی علیه زنان و برخورد به زن بعنوان یک کالای جنسی متعلق به مرد (شوهر و پدر و کلا مرد خانواده) یک رکن اساسی آنست. زنان در همه جای دنیا و همینطور ایران میخواهند از این تبعیض و بردگی جنسی رها شوند و ما علیه اسلام، مذهب و حجاب به عنوان سنبل بردگی زن، پرچم رهایی زنان را بالا می بریم. اعتراض عریان

میدهند. اعم از اینکه این شکل اعتراض راه به جایی نیبرد و یا اینکه باید آرام آرام قوانین را اصلاح کرد و یا اینکه این حرکت جنبه سکسیستی دارد. ولی ما تاثیر این حرکت را در کمتر از ۲۴ ساعت دیدیم. رساندن صدای اعتراض و فریاد زنان علیه بردگی جنسی در کمتر از ۲۴ ساعت در مدیای دنیا پخش شد و این یک دستاورد بزرگ است. ما برهنه میشویم که اعتراض کنیم و هدفی برای این کار داریم. در اعتراضات جاری که هم اکنون در دنیا از کشورهای آفریقایی گرفته تا آسیای شرق و از آمریکای جنوبی تا مصر و ایران و قلب اروپا در جریان است و ما اسم آن را "جنبش

نوین آزادی زن و یا انقلاب زنانه" گذاشته ایم، برهنه شدن زنان یک شکلی از این اعتراض است. چرا که بدن زن همیشه تابو و در واقع ملک دنیای مردسالار بوده و آزاد و صاحب اختیار بودن زن مترادف با فساد و بی بند و باری معنی شده است.

نکته اینجاست که اگر عده ای مرد نیمه عریان در خیابان ظاهر شوند به کسی بر نمی خورد و صدای کسی در نمی آید، اما همینکه تعدادی زن نیمه عریان شوند، چنان عکس العمل نشان می دهند که انگار یک نظم و قانونی بهم خورده است. مخصوصاً

یکی از پیشروترین نوع اعتراض در این زمینه است. چرا که ما میگوییم نه تنها حجاب بر سر نمیکنیم بلکه برهنه میشویم که به این بردگی اعتراض کنیم.

انترناسیونال: آیا کسانی بودند که با این کار مخالفت کنند؟ دلیشان چه بود؟

ملیکا آزادی: البته که مخالفینی داشت و دارد. چرا که طبعاً در نوك حمله به این جنبش، افرادی هستند که با مطرح کردن مباحثی می خواهند ابعاد این جنبش را کوچک و بی اعتبار جلوه دهند. و دلایل مختلفی ارائه

در کشورهای اسلام زده که موجودیت زن بطور کامل نادیده گرفته می شود و او را در بسته بندی به نام حجاب، درون یک سلول انفرادی می اندازند. برهنه شدن ما نه تنها این تابو را میشکند بلکه به قوانین موجود هم اعتراض میکند و میخواست اتفاقاً این نظم و قانون حاکم را به هم بزنند. ما در بطن یک جنبش نوین زنان برای رهایی از قید و بند سنت، مذهب، مردسالاری و بطور کلی بردگی جنسی هستیم. اتفاقاً اعتراض ما علیه این نگاه پورنوگرافیک به زنان است. از بین بردن نگاه سکسی و ابزاری به زن، با شعار "برهنگی من اعتراض من" است. این شعار به این معناست که نه تنها زیر بار بند و حصار نمیروم بلکه برهنه هم میشوم تا بگویم این بدن، این فکر، متعلق به من است و کسی حق ندارد محدودش کند. این شعار دارد میگوید این حرکت جنبه سکسیستی ندارد بلکه جنبه اعتراضی دارد. ما به عنوان فعالین این عرصه خود را پیشرو در رهایی زن و دستیابی به آزادی و برابری میدانیم لذا نه تنها پرچم این جنبش را بالا برده ایم بلکه از اعتراض به شکل عریان استقبال و به آن عمل میکنیم و در قبال سنگ پراکنی های مخالفان از مواضع خود عقب نشینی نمیکنیم.

انترناسیونال: در محل اعتراض مردم چه عکس العملی نشان دادند؟

ملیکا آزادی: در محل پیکت وقتی که ما شعار دادیم و به محض اینکه نیمه عریان شدیم در همان چند ثانیه اول به یکباره خیابان بند آمد و سکوتی عمیق برقرار شد و مثل یک فیلمی که روی پاور زده باشند مردم ایستادند و جماعتی با چشمان باز نگاه میکردند و کنجگار بودند که ما چه کاری انجام میدهیم و به چه منظوری این کار رو انجام می

در حاشیه کنفرانس ۸ مارس در فرانکفورت، استقبال مردم و سکوت رسانه‌ها

از صفحه ۶

و صحبت کوتاهی در مورد موضوع کنفرانس کردم و بعد پیام ویدئو نوال السعداوی پخش شد و پس از آن پیام تسلیمه نسرين از طرف پتی خوانده شد. پتی آنتشپ مترجم جلسه بود. بعد از آن سخنرانی‌ها شروع شد. هر کدام از سخنرانان روی نکته به خصوصی و از زاویه‌های مختلفی موضوع کنفرانس را باز کردند و نظرات خود را توضیح دادند. مابین سخنرانی‌ها ویدئوهای مناسب با سخنران گذاشته میشد. همه چیز خوب پیش رفت. روی کوچکترین جزئیات برنامه فکر شده بود و هیچ کاری بدون برنامه ریزی قبلی انجام نمی‌شد. همه چیز مثل ساعت طبق برنامه پیش میرفت. فیلمبردار تلویزیون کانال جدید سیامک زارع از تمام لحظات سخنرانی فیلمبرداری میکرد. سیامک، پتی، محمد باقرتاش و سعید ویسی هر کدام در کنار مسئولیتی که داشتند از صحنه‌های مختلف در سالن و خارج از سالن نیز عکس می‌گرفتند. منیژه، سهیلا، شادی و تعداد دیگری از دوستانمان بیرون سالن همچنان مشغول تدارک در آشپزخانه بودند. خود شهناز دائماً يك پایش بیرون سالن و يك پایش داخل سالن بود. بعد از مدتی متوجه شدم پشت سالن که هنگام سخنرانی و پخش ویدئو تاریک بود و من درست از دور نمی‌دیدم تعداد زیادی به مهمانان اضافه شده بودند. ما برای این کنفرانس ورودی نگرفتیم ولی قبل از تنفس من درخواست کمک مالی کردم و مقداری کمک جمع آوری شد. در قسمت اول هوزان محمود، نجلا که لك و مریم نمازی

سخنرانی کردند. هنگام تنفس با تعدادی از مهمانان صحبت کردم. مردم از سخنرانی مریم خیلی تعریف میکردند. هم صحبت‌های مریم طبق معمول تیز و برنده بود و هم به خاطر اسلاید شو که خودش تهیه کرده بود و در هر قسمت صحبت يك عکس یا کاریکاتور مناسب موضوع نشان داده میشد، سخنرانی را خیلی جالب میکرد.

گفت که برای اولین بار است که جلوی جمعیت به این زیادی صحبت می‌کند. من کمی به او دلداری دادم و برایش مثال آلمانی‌ها را زدم. گفتم بعضی‌ها می‌گویند در اینجور موارد تصور کن که مردم همه لخت هستند، آنوقت ترست میریزد و راحت تر می‌تونی صحبت کنی. هر دو زدم زیر خنده و زانا گفت مشکل این است که در مورد او این مثال فایده ندارد، چون این فتن هستند که در حرکت اعتراضی خود لخت میشوند.

بعد نوبت مینا بود. مردم چندین بار برای صحبت‌های مینا دست زدند. مینا حق هر چه سیاستمدار پرواسلامی و اسلام سیاسی و هر چه چپ و فمینیست بی خاصیت را گذاشت کف دستشان. مینا در صحبت‌هایش حرف چندین و چند ساله مرا از ته دلم زد و حتما نه تنها حرف دل من که حرف دل خیلی از مردم شریفی که دل پری از این جماعت دارند، را زد. بعد از مینا خانمی از حزب چپ آلمان (دیه لینکه) به اسم زابینه لایدیک که از قبل دعوت شده بود سخنرانی کوتاهی در حمایت از این کنفرانس انجام داد. قسمت سوال و جواب با مهمانان در

چه آلمانی و چه ایرانی. خیلی‌ها به ما به خاطر منظم بودن و تدارک بالای این مراسم چه از لحاظ کیفی و چه کمی تبریک گفتند. حتی بصیر نصیبی فیلمساز ایرانی که در مراسم حضور داشت در قسمت سوال و جواب‌ها میکرفون را گرفت و از ما به خاطر چنین برنامه‌ای تشکر کرد. از نظر من این کنفرانسی کاملاً موفق بود. مطمئناً اگر ما فرصت بیشتری داشتیم خیلی بهتر از این هم می‌توانستیم آن را برگزار کنیم. یکی از اتفاقات خوبی که برای شخص من افتاد این بود که دوستان قدیمی را که شاید ۱۷ یا ۲۰ سال بود ندیده بودمشان را در این کنفرانس دیدم. باورم نمی‌شد که پروین و قدسی و علی را آنجا میبینم. با هم کمی بعد از جلسه حال و احوال کردیم. متأسفانه وقت کم بود و من هم خیلی خسته بودم، برای همین نشد بیشتر همدیگر را ببینیم و گپی بزنیم. اما قول دادیم که در تماس بمانیم.

سکوت رسانه‌ها

نکته قابل توجه اما سکوت رسانه‌های رسمی آلمان است. چیزی که برای من عجیب بود چه قبل از کنفرانس، چه روز کنفرانس و چه بعد از آن خبرنگاران روزنامه‌ها، رادیو و تلویزیون‌های رسمی هیچ تکانی به خود ندادند. فقط سکوت سنگین در مقابل این کنفرانس و سخنرانان آن. چطور میشود کنفرانسی با چنین موضوع کلیدی و سخنرانان سرشناسی برای خبرنگاران انقدر بی ارزش باشد که حتی يك مصاحبه خشك و خالی هم نکنند. البته این پدیده جدیدی نیست. همانطور که مینا احدی در سخنرانیش مطرح کرد ما در گذشته شاهد سکوت "های" زیادی بودیم. هنگامی که مینا مسئله

ادامه صفحه ۱۰

انقلابی انسانی، برای حکومتی انسانی!

سازمان جوانان کمونیست و اعتراض عریان روز ۲ مارس در استکهلم علیه مذهب و علیه حجاب!

روز ۲ مارس سازمان جوانان کمونیست، سازمان جوانان حزب کمونیست کارگری ایران، پیکتی اعتراضی بمناسبت ۸ مارس (روز جهانی زن) بر علیه مذهب و قوانین مذهبی و علیه حجاب در مرکز شهر استکهلم سوند برگزار کرد. در این پیکت ۲ تن از فعالین زن سازمان جوانان کمونیست بر علیه مذهب و علیه حجاب "اعتراض عریان" کردند، که روی بدنهایشان "نه به حجاب" و "برهنگی من اعتراض من است" نوشته شده بود و یکی از معترضین همزمان عریان شدن با زدن برق به صورت، اعتراض به حجاب را نشان داد. این حرکت اعتراضی علاوه بر محل برگزاری عابری در محل، در مدیای بین المللی انعکاس زیادی پیدا کرده است. بصورتی که تا بحال با گذشت یکفته بالای ۱۳۰ هزار نفر از ویدئوی آن دیدن کرده و بالای ۲۵ سایت خبری و یا رادیو و تلویزیون و تقریباً به ۱۰ زبان مختلف آنرا پوشش خبری داده اند.

در حاشیه کنفرانس ۸ مارس در فرانکفورت، استقبال مردم و سکوت رسانه‌ها

از صفحه ۹

مردم ایران در سال ۸۸ و اعتراضات مردم دنیا علیه تبعیض جنسی و مذهب، این است که دم مذاهب و دولت‌ها را ببینند و منافع خودشان را پیش ببرند. مطبوعاتی که تا تقی به توقی میخورد راجع به ایران و طرح اتمی و احمدی نژاد و دیالوگ با جمهوری اسلامی گزارش میدهند در مورد امر زنانه که سالها عمرشان را علیه جانان اسلامی مبارزه کرده اند، سکوت میکنند. کنفرانس با شکوه ۸ مارس در فرانکفورت مانند خاری در چشمان آنها است و استقبالی که از این کنفرانس شد بدون کمک رسانه‌های رسمی و فقط از طریق روابط و مدیای اجتماعی انجام گرفت. ما سکوت مطبوعات را میشکینیم، همین الان خبر این کنفرانس از طریق فیس‌بوک به گوش هزاران انسان علاقه مند در همه جای دنیا که این کنفرانس برایشان اهمیت دارد، رسیده است. زنده باد جنبش نوین برابری زن!

سنگسار در ایران را در جامعه آلمان مطرح کرد هیچ کسی نه تنها رسانه‌ها بلکه حتا فمینیست‌ها و چپ‌های این جامعه در مقابل آن سکوت کردند. وقتی خبرنگارانی که به خاطر مصاحبه با پسر و وکیل سکینه آشتیانی با پا در میانی وزیر خارجه آلمان از زندان آزاد شدند هیچ شخصیت سیاسی و رسانه‌ای يك کلمه راجع به سرنوشت سکینه و پسر و وکیلش حرفی نزد. این موضوع فقط و فقط نشان میدهد که رسانه‌های رسمی آلمان در چنین مواردی کاملاً وابسته به سیاست رسمی دولت آلمان است. و سیاست رسمی دولت آلمان فعلاً هنوز دست دادن و بادمجان دور قاب چیدن سران دولت جمهوری اسلامی ایران است. سیاست دولت آلمان و مطبوعات و رادیو تلویزیون آن حتی بعد از انقلابات در کشورهای عربی، و بعد از خیزش پرشور و انقلاب پایان نیافته

صدای ما به گوش دنیا رسید!

از صفحه ۸

اروپا اعم از سایتهایی در ایتالیا، اسرائیل، سوئد، و در ترکیه تلویزیون و سایت های بسیار زیادی خبر این اعتراض را پوشش دادند. من معتقدم تا همینجا ما موفق شده ایم که صدای آزادی و اعتراض علیه حجاب و بردگی جنسی را به گوش دنیا برسانیم. /انترناسیونال/ انتظار شما از زنان ایران چیست؟ آیا برهنه شوند و به این شکل اعتراض کنند؟

ملیکا آزادی: باید در نظر گرفت که جنبش نوین زنان يك جنبش سیاسی اجتماعی است که هدف آن نفی نظام مبتنی بر استثمار و سود که جوامع و زندگی انسان در همه ابعاد تبعیض آمیز آن، است و در بطن آن زن به عنوان جنس درجه دوم و کالا مورد بهره برداری جنسی قرار می گیرد. تبعیضی که در عمق آن نه فقط زن، بلکه کل جامعه به بردگی کشیده شده است. مخصوصاً اعتراض ما به دست درازی ادیان به زندگی زنان است که این بردگی و بندگی را با قوانینش تثویزه و اجرایی می کند.

ما در این نوع فعالیت‌هایمان برهنگی را به عنوان يك جور مد یا فرهنگ در جامعه تبلیغ نمی کنیم و قصد ما اعتراض است و این یکی از سبک‌های اعتراض است که اتفاقاً تاثیرگذار است و فعالین میتوانند به این شکل اعتراض هم روی بیاورند. بالتبع این سبک اعتراض در ایران با وجود جمهوری اسلامی فعلاً عملی نیست. البته که زنان در ایران تاریخا خود پرچمدار آزادی و برابری بوده اند و انتظار من اینست که زنان در ایران همچنان در مقابل حاکمیت اسلامی و قوانین مذهبی تعرض کنند، چنان که در طول بیش از سه دهه به حجاب اعتراض کردند و تحت هیچ فشاری زیر بار این پدیده ضد زن و نیز مذهب و سنت و ارتجاع نرفتند، همچنان به اعتراض خود ادامه دهند و نیز اقدام به ایجاد تشکلهایی برای مبارزه کنند. لازم است که ما به هم پیوندیم و سازمان و برنامه مشخص داشته باشیم تا علیه سیستم موجود مبارزه کنیم. فراخوان من پیوستن زنان و جوانان به این جنبش نوین و عظیم و جهانی رهایی زنان است.

Photo: Hussein Baydoun

ترجمه سخنرانی مینا احدی در کنفرانس هشت مارس در فرانکفورت آلمان ۲۰۱۳

در روز جهانی زن هشت مارس ۱۹۷۹ من در دانشگاه تبریز به همراه هفت نفر از دوستانم، فراخوان يك تظاهرات در مرکز شهر تبریز را دادیم و من در آنجا برای اولین بار در يك میتینگ خیابانی سخنرانی کرده و گفتم: حکومت اسلامی ارتجاعی است. ما این حکومت را نخواهیم پذیرفت. شریعه و قوانین اسلامی ضد زن هستند!

تظاهرات در هشت مارس ۱۹۷۹ در بسیاری از شهرهای بزرگ ایران برگزار شد و بویژه در تهران هزاران زن در این روز به خیابان رفته و به فرمان خمینی نه گفتند: یا رو سری یا تو سری فرمان خمینی بود و ما با صدای بلند جواب دادیم: حقوق زنان جهانی است و نه شرقی و نه غربی و گفتیم ما به قرون وسطی برمیگردیم و شریعه ضد زن است! هشت مارس ۱۹۷۹ يك روز مهم در تاریخ مبارزات ما علیه جنبش اسلامی و برای دفاع از حقوق انسانی خودمان بود.

این اولین جنبش اعتراضی زنان بر علیه اسلام سیاسی در این دوران بود. جنبشی که آمده بود تا يك انقلاب بزرگ علیه حکومت پهلوی را به شکست بکشاند و سوار موج انقلاب شده و به قدرت برسد. همه میدانند که جنبش اسلامی در ایران و بویژه در منطقه خاورمیانه زندگی میلیونها زن را بسیار سخت کرده است.

من در اینجا میخواهم از سی و چهار سال مبارزه علیه شریعه حرف بزنم. من در اینجا میخواهم داستان زندگی خودم را تعریف کنم.

خمینی و جنبش اسلامی در ایران به کمک دول غربی و آمریکا روی کار آمدند. هدف آنها درهم شکستن يك انقلاب بود، با کمک

مذهب و اسلام! قرار بود جنایت مقدس سازمان دهند و خشونت عریان علیه مردم را با کمک قران راه بیاندازند و درست همین کار را کردند.

رفتار جنبش اسلامی با انقلاب مردم ایران در آن مقطع بسیار سمبلیک بود و کاراکتر این جنبش را نشان میداد. اول به زنان حمله میکنیم بخش ضعیف

قانون اسلامی را قانون اساسی اعلام کردند و شریعه در ایران قانون شد. و این قانون بیانگر موقعیت زنان در ایران تحت حاکمیت جنبش اسلامی و حکومت اسلامی بود.

سیس بطور علنی و آشکار گفتند زنان نیمه مردان هستند و زنان همه حقوق انسانی خود را رسماً از دست دادند.

عادی ادامه داد ... تراژدی این بود که همچنین روشنفکران و در اروپا و آمریکا و یا سازمانهای مدافع حقوق زن و فمینیست های سرشناس سکوت کردند و چیزی نگفتند و یا خیلی کم حرف زدند.

همه شما سلمان رشدی را می شناسید. او از سوی خمینی به مرگ محکوم شد و فتوای قتلش

صادر شد. رشدی بیست سال مخفی شد و اکنون کتابی نوشته که میگوید چه سخت است که وقتی از اطاق خواب با لباس خواب بیرون می آئید و میخواهید قهوه بخورید سه مرد محافظ در آشپزخانه نشسته اند و بلند باهم حرف میزنند ... من میخواهم بگویم علیه ما زنان نیز فتوا بسیار صادر کردند. این سخنرانان که اینجا نشسته اند اکثراً با فتوای مرگ اسلامیها مواجه شده اند، ما زنان در مقابل این فتواها کوتاه نیامده و جنگیدیم و سعی کردیم علنی کارمان را پیش ببریم و من میخواهم بگویم این مقاومت و ایستادگی تاثیر داشت که سلمان رشدی ها نیز علنی شده و به زندگی و فعالیتهای خود در حالت

سوال اینست که دنیا چگونه به این وحشیگری عکس العمل نشان داد.

دولتهای غربی و همچنین دولت آمریکا همه در مورد این جنایت مقدس سکوت کردند. حجاب اجباری و اعدام های دسته جمعی جوانان و یا سنگسار با سکوت مطلق مواجه شد. مطبوعات بین المللی يك تصویر را از ایران مخابره کردند: ایران يك کشور اسلامی است مردم این حکومت را انتخاب کرده اند و همه چیز بر وفق مراد است. زنان در ایران مسلمان هستند و فرهنگشان با ما فرق دارد و بنابر این از اینجا یعنی از خارج میتوان سنگسارها را نظاره کرد و تحت تاثیر چیزی قرار نگرفت و به زندگی و حیات

جامعه، بخشی از جامعه که دیگران از او چندان دفاع نمیکند و همین کار را کردند. شعار و بیرق آنها تحمیل حجاب بود، یا روسری یا توسری شعارشان بود. این مانیفست جنبش اسلامی است و با این شعار به زنان و به انقلاب حمله کردند.

من در اینجا میخواهم در مورد سنگسار هم کمی حرف بزنم. از نظر من معنای سنگسار یعنی این: اگر زنان به آنچه اسلامیها میگویند عمل نکنند! اگر زنان تمکین نکنند آنها را در ملاء عام تا سینه در خاک فرو کرده و تعدادی آنقدر سنگ به تن و بدن این زن پرتاب میکنند تا زجر کش شود. بعد از این حملات به زنان،

عادی تری ادامه دهند. پس زنده باد زنانی که کوتاه نیامده اند. دنیایی که من تجربه کردم! من باید تجربه میکردم که تمام دنیا در مقابل فاشیسم اسلامی با احترام کامل و با تولرانس عکس العمل نشان میداد. من باید دنیایی را تجربه میکردم که شریعه و قوانین اسلامی را کاملاً قورت میداد و به من نوعی میگفت: خانم احدی اسلام و شریعه آنقدر هم بد نیستند که شما تصویرش میکنید.

من دنیایی را تجربه کردم که تعدادی از "اسلام شناسان" از این لجنزار برای خود دکان درست کرده و زراندوزی کردند. و من موسساتی همچون موسسه شرق شناسی هامبورگ را با ریاست آیت الله اشتاین باخ باید تجربه میکردم که جنبش اسلامی را تقویت میکردند و از اسلام و اسلام سیاسی دفاع کامل میکردند.

ما چه کردیم؟ ما زنان چه باید میکردیم؟

ما جنگیدیم راه دیگری نبود. ما باید برای دفاع از بدیهی ترین حقوق خودمان می جنگیدیم. برای پیاده روی در خیابان، برای خندیدن، برای نفس کشیدن و برای عشق ورزیدن و محبت خود را نشان دادن برای همه چیز باید می جنگیدیم. و ما در همین سی و چند سال جنگ و نبرد، دستاوردهای بزرگی داشتیم.

بنظر من امروز اگر چه حکومت اسلامی سرنگون نشده، اما ما زنان در جبهه هایی این حکومت را به شکست کشانده ایم. در عرصه تحمیل حجاب و در عرصه سنگسار. در ایران حاکمین از زنان در عرصه تحمیل حجاب شکست خورده اند و در ایران و در

هشت مارس در ایران

از صفحه ۲

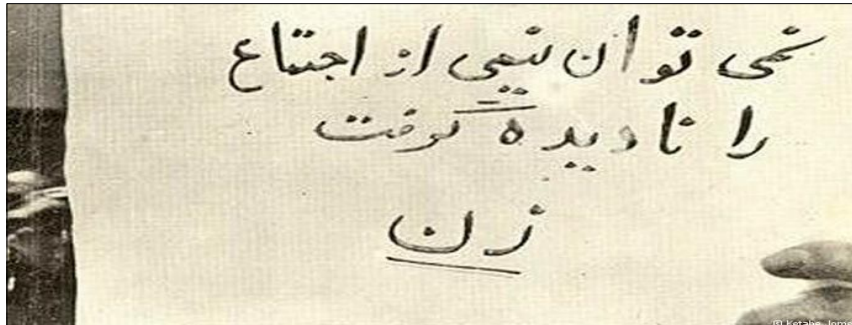
چهارباغ جمع شوند باز هم با قرق محل توسط نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی روبرو شدند. بالاخره در محلی در بازار شهر در میان جنگ و گریز با رژیم اسلامی لحظاتی پلاکاردهایی درگرمی داشت این روز بلند کردند و

و مردان آزادیخواه بصورت اس ام اس و با شعارهای نه به تبعیض جنسیتی، نه به حجاب، آزادی برابری هشت مارس را تبریک گفته و گرمی داشتند. در آبادان جمعی از آزادیخواهان با اس ام اس به لیست وسیعی از مردم شهر هشت مارس را تبریک گفتند. در اصفهان بر روی دیوارهای تعدادی از کارگاههای مجتمع ذوب آهن اصفهان شعار "هشت مارس روز جهانی زن گرمی باد" نوشته شد.

در سنجند عصر روز پنجشنبه ۱۷ اسفند فعالین جنبش زنان، جنبش کارگری و جمعی از مردم که برای برگزاری هشت مارس روز جهانی زن به محل بازارچه ای در خیابان سیروس آمده بودند، بدلیل حضور مزدوران لباس شخصی و نیروی انتظامی و یگانه ویژه و تعقیب و اذیت آنان نتوانستند هشت مارس را بر پا کنند. با وجود اینکه جمعیت در ساعت ۶ بعدازظهر و با اطلاع رسانی به همدیگر تصمیم داشتند در چهارراه

یک بخش مهم جنب و جوش برای هشت مارس پیام به مناسبت این روز از سوی تشکلهای مختلف کارگری، فعالین سیاسی در زندان و بخش های دیگری از مردم بود. به مناسبت این روز کمیته برگزار کننده هشت مارس سنجند طی بیانیه ای تمامی انسان های آزادیخواه و برابری طلب را به برگزاری هر چه باشکوهتر مراسم

شهر سنجند، انجمن برق و فلز کرمانشاه بیانیه هایی منتشر شد. این بیانیه ها به طور واقعی کیفرخواستی علیه بی حقوقی کامل زنان، ستم به زنان و نابرابری زن و مرد بود. در این بیانیه ها از خواستهای فوری برای رفع تبعیض علیه زن و به رسمیت شناختن هشت مارس به عنوان یک روز تعطیلی جهانی سخن گفته شد. در

اشاره شد. در این بیانیه ها بر جهانی بودن هشت مارس و جهانشمول بودن حقوق زنان تاکید شد.

از سوی دیگر به مناسبت هشت مارس از سوی فعالین کارگری، بهنام ابراهیم زاده، رضا شهابی، شاهرخ زمانی پیام هایی داده شد و لقمان و زانیار دو فعال سیاسی از شهر مریوان که هم اکنون در زندانند و خطر اعدام تهدیدشان میکند، با صدور بیانیه ای هشت مارس را تبریک گفته و این روز را گرمی داشتند.

یک بخش دیگر از بحث و گفتمان بر سر هشت مارس روز جهانی صفحات فیس بوک و مدیای اجتماعی بود. نگاهی به همه این تحرکات زمینه های مناسبی برای سازمانیابی جنبش رهایی زن را نشان میدهد.

هشت مارس در سطح جهانی نیز امسال متفاوت از هر سال بود. هشت مارس امسال بیش از هر وقت چهره جنبش نوین آزادی زن، جنبشی سکولار و علیه تابوهای مذهبی، جنبشی مدرن و انسانی، جنبشی برابری طلب و در صحنه را به نمایش گذاشت. زنده باد هشت مارس روز جهانی زن.

این بیانیه ها از جنبش رهایی زن بعنوان یکی از جنبش های تعیین کننده در تحولات پیشروی تاریخ بشریت و از "خیزش یک میلیاردی" و پیوند عمیق آن با رهایی انسان سخن گفته شد. از اینکه جنبش رهایی زن امروز بیش از هر دوره با جنبش کارگری و آرمانهای آن پیوند دارد بحث به میان آمد. به تحولات جهانی و جنبش جهانی رهایی زن

های روز جهانی زن و تبدیل این روز به نقطه عطفی در مبارزه جنبش زنان و اعلام مطالبات آزادیخواهانه علیه تبعیض علیه زنان فراخواند. همچنین به این مناسبت از سوی تشکلهایی چون کانون نویسندگان ایران، اتحادیه آزاد کارگران ایران، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری، شورای بیکاران

هشت مارس را گرمی داشتند. بدین ترتیب هشت مارس امسال به صحنه کشاکش مردم معترض سنجند و نیروهای سرکوبگر رژیم اسلامی تبدیل شد. و بخش هایی از شهر چهره ای کاملاً نظامی داشت. گزارشات همچنین از برگزاری هشت مارس در محله ای در بوکان و در محلی در مریوان خبر میداد.

نه به تحقیر، نه به تبعیض، نه به بردگی جنسی

ترجمه سخنرانی مینا احدی در کنفرانس هشت مارس در فرانکفورت آلمان ۲۰۱۳

از صفحه ۱۱

دنیا بویژه با کمپین موفق سکینه محمدی آشتیانی دیگر هیچ باند تروریست اسلامی و حکومت اسلامی جرات نمیکند زنان را علنا سنگسار کند، اینرا ما به آنها تحمیل کرده ایم. ما امروز در مقابل خودمان در دنیا یک جنبش اسلامی ریش و پشم ریخته و مضحکه خاص و عام را داریم . جنبش اسلامی تضعیف شده!

امروز یک دستور مبارزه ما اینست که با همه این مبارزات میلیونها زن در دنیا درک کرده اند که مذهب در خود ضد زن است و مخصوصا اسلام و جنبش اسلامی و اسلام سیاسی ضد زن است و باید از زندگی همه ما زنان گورش را گم کند.

من در کشورهای غربی دیدم که چگونه مالتی کالچرالیستها و پست مدرنیستها سنگسار را فرهنگ من و فرهنگ ما نام نهاده و این ترزا را می فروختند و دیدم که روشنفکران سعی میکنند نگاه نکنند و هیچ نگویند ولی من یک دنیای دیگر را نیز دیدم مردم عادی در کوچه و خیابان قلب بزرگی داشتند و به یاری ما می شتافتند.

سی سال در این دنیای ترسیده و مه آلود زندگی کردم در یک دنیای مه آلود و خاکستری و تا آنجا که به ایران مربوط بود، در سال ۲۰۰۹ با جنبش بزرگ اعتراضی جوانان دنیا تکان خورد. این جنبش اعتراضی میتواند با تکیه به اینترنت و فیس بوک و امکانات ارتباطی اجتماعی خود از خودش گزارش دهد. وقتی میلیونها نفر از مردم دنیا مرگ

ندا آقا سلطان را لایو دیدند و تجربه کردند و وقتی میلیونها نفر دیدند که جوانان در ایران علیه بربریت اسلامی بپا خاسته اند، این بزرگترین ضربه بود به مالتی کالچرالیستها و نسیت گرایان. ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ دنیا یک گام بزرگ به جلو برداشت. ۹۹ در صد علیه یک درصدیها، قدرت خیابان خود را نشان داد.

۲۰۱۳ جنبش زنان در دنیا یک گام بلند به جلو برداشت. در ۱۴ فوریه ۲۰۱۳ میلیونها زن در سراسر جهان بپا خاسته و به خیابان رفته و رقصیدند و گفتند: دیگر بس است! به خشونت علیه زنان باید یک نقطه پایان گذاشته شود!

در سه سال گذشته جنبش جهانی زنان گامها جلورفت.

از نظر من جنبش فمین بویژه مهم بود. جنبشی که فمینیسم سنتی و قدیمی را پشت سر گذاشت، جنبشی که مالتی کالچرالیستها را پشت سر گذاشت. جنبشی بدون تابو، علیه مذهب و علیه فاشیسم اسلامی همچنین علیه تن فروشی زنان و تجارت سکس و تجارت زنان و علیه پاپ و ناسیونالیسم و راسیسم در آلمان و در دنیا.

امروز ما دو جبهه را در مقابل هم می بینیم. از نظر من جبهه ای که علیه اومانیسم و انسانگرایی و آگاهگری و حقوق انسانی است، در مقابل جنبشی که علیه فاشیسم اسلامی و علیه ممنوعیت فکری و تابوها است. ما همدیگر را پیدا کرده ایم جنبش زنان در کشورهای اسلام زده و جنبش زنان در بخشهای دیگر دنیا، این دنیای بهم پیوسته و غیر قابل تفکیک، ما طرفداران حقوق زنان از کشورهای اسلام زده با طرفداران تابو شکن حقوق زنان از

بقیه دنیا بهم رسیده ایم. ۱۴ فوریه ۲۰۱۳ یک مومنتم مهم در دنیا بود. ما زنان از شرق و غرب بهم رسیدیم. علیه خشونت بر زنان و بدون توجه به سنتها و تابوها و یا مرزهای جغرافیایی!

امروز همه مردم میتوانند افکار و ایده های خود را مطرح کنند. امروز دیگر مافیای رسانه ها نمیتوانند مثل دوران انقلاب ما در ایران علیه حکومت پهلوی نقش بازی کنند.

بهار عربی آغاز شد و دیکتاتورها یکی پس از دیگری سقوط کردند و بنظر میرسید که تجربه ما در آن انقلاب ۱۹۷۹ و داستان ما این بار البته مثل یک فیلم تند در حال اتفاق افتادن است. من در آلمان روشنفکرانی را دیدم که میگفتند "از اول هم میدانستیم با رفتن مبارک سلامیها خواهند آمد و سوال من اینست و این بود خوب که چه؟ آیا مردم حق داشتند مبارک را سرنگون کنند؟

امروز در مصر مرسی و اخوان المسلمین قدرت را قبضه کرده و در تونس هم اسلامیها آمده اند. این بار هم با کمک غرب و آمریکا آماده اند و میخواهند یک انقلاب را سرکوب کنند و مردم را به خانه ها بفرستند به کمک اسلام و وحشیگری جنبش اسلامی!

و این بار هم هزاران نفر در مصر و تونس علیه این جنبش ضعیف و "رام" شده اسلامی به خیابان آمده اند. زنان و مردان در مصر و در خیابانها می جنگند و این مبارزه بسیار بسیار مهم است. برای حقوق انسانی، برای حقوق زنان و علیه جنبش اسلامی و علیه شریعه. همه شما میدانید دو ماه دیگر در ماه می در آلمان

مجددا کنفرانس اسلام است. کنفرانسی که دولت آلمان با سازمانهای اسلامی در آلمان برگزار میکند و ظاهرا با هدف انتگره کردن به اصطلاح "مسلمانان" در آلمان. از من قبول کنید سرنوشت این کنفرانس اسلامی نیز در خیابانهای قاهره دارد تعیین میشود. جنبش اسلامی در ایران و یا افغانستان قوی بود و دولت آلمان در برلین به اینها امتیاز میداد. اکنون جنبش اسلامی در ضعیف ترین موقعیت خود است و اگر حکومت مرسی به همت مردم سرنگون شود تکلیف کنفرانس اسلامی آلمان نیز روشن میشود.

از نظر من زنان مصر و تونس پرچم رهایی زنان در کشورهای اسلام زده را در دست دارند. جنبش علیه اسلام سیاسی و اسلام در قدرت جنبش برای حقوق و حرمت زنان.

این یک جنگ است. جنگی علیه دخالت مذهب در زندگی مردم، برای برابری و علیه شریعه و این یک جنگ است علیه تره های نسبیست فرهنگی و پست مدرنیسم. من در اینجا میخواهم بگویم که اگر در مصر عکسهای برهنه آلیا ماجده المهدی یک انقلاب بود

در دنیای عرب زبان، این فرم از اعتراض کلا بسیار موثر بوده و در کشورهای اسلام زده به ریشه معضل حمله میکند.

در ایران بسیاری از زنان این مبارزه را ادامه دادند و این واقعه در ایران با کمترین تابو همراه بود و بویژه از سوی جوانان بسیار امری پذیرفته شده است.

۸ مارس ۲۰۱۳ بسیار مهم است چرا که هنوز این مبارزه در مصر و تونس و همچنین در ایران و افغانستان و کشورهای اسلام زده به نتیجه نرسیده است. بهمین دلیل میخواهم در هشت مارس امسال فراخوان تشکیل یک ائتلاف جهانی علیه شریعه را بدهم.

اگر سی سال مبارزه زنان و مردم در کشورهای اسلام زده علیه جنبش اسلامی با کم حرفی و کم دخالتی دنیا همراه بود، امسال باید در این روز جهانی یک علامت بگذاریم!

ما همه علیه قوانین شر یعه هستیم! ما خواهان این هستیم که شریعه مثل قانون در همه جا ممنوع شود ما قوانین سکولار میخواهیم و جدایی کامل مذهب از دولت و آموزش و پرورش! دست همه مذاهب از زندگی زنان کوتاه!

تلفن تماس با حزب در خارج از کشور

اصغر کریمی، دبیر کمیته خارج
۰۰۴۴۷۷۲۵۱۸۱۷۹۲

تلفن تماس با حزب از ایران شهلا دانشفر: دبیر کمیته سازمانده

۰۰۴۴۷۷۷۹۸۹۸۹۶۸

آدرس پستی:

I.K.K, Box: 2110 ,
127 02 Skärholmen - Sweden

زنده باد جنبش جهانی رهایی زن

سوئد

آمریکا

ننلن - بریتانیا

هولند

کانادا - تورنتو

03 09 2013

انترناسیونال
نشریه حزب کمونیست کارگری

سر دبیر: بهروز مهرآبادی

مسئول فنی: نازیلا صادقی

ای میل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!